

ΣΤΕ 839*/2018 [Υπαγωγή ή μη τμήματος έκτασης του "Grand Resort Lagonissi" στο π.δ. περί ΖΟΕ Λαυρεωτικής"]

Περίληψη

-Ούτε από το κείμενο ούτε από τα στοιχεία που συνοδεύουν τον ν. 2160/1993 πρήκυπτε με σαφήνεια αν η επίμαχη λωρίδα, που είχε, πάντως, και αυτή αποκτηθεί από τον Ε.Ο.Τ. για τον αυτό ενιαίο σκοπό τουριστικής αναπτύξεως όπως και η χερσονησίδα Λαγονησίου, ενέπεσε στο ρυθμιστικό πεδίο του νόμου αυτού. Ούτε, εξ άλλου, είναι σαφές αν η λωρίδα αυτή ενέπεσε στη ρύθμιση της περιοχής με στοιχείο Η του από 17.2.1998 π.δ/τος, η οποία, άλλωστε, είναι κατά τούτο γενική σε σχέση με την ειδική ρύθμιση του ν. 2160/1993, δεδομένου ότι η αντιμετώπιση του ζητήματος αυτού προϋποθέτει την επίλυση του προηγούμενου, εφόσον, αν η επίμαχη λωρίδα ενέπιπε στη ρύθμιση του ν. 2160/1993, θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι εξαιρέθηκε, ως περιοχή ειδικής ρυθμίσεως, από το πεδίο εφαρμογής του από 17.2.1998 π.δ/τος. Το ζήτημα αυτό, αναγόμενο στην ερμηνεία του περιεχομένου προπαρασκευαστικών εργασιών και τεχνικών διαγραμμάτων, είναι κατ' εξοχήν τεχνικό και για την αντιμετώπισή του η Διοίκηση όφειλε να διατυπώσει σαφή και εξειδικευμένη κρίση, ενόψει και των συμβατικών ερμηνευτικών δυσχερειών που ανέκυψαν, αλλά και ενόψει της σαφήνειας που η απορρέουσα από την αρχή του κράτους δικαίου (και ιδίως από τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 και 25 παρ. 1 εδ. α του Συντάγματος) αρχή της ασφάλειας δικαίου επιτάσσει να έχουν οι εκάστοτε θεσπιζόμενες κανονιστικές ρυθμίσεις μεταξύ των οποίων και εκείνες που αφορούν την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων προς το συμφέρον και της εθνικής οικονομίας. Η υποχρέωση αυτή της Διοικήσεως επιτείνεται εν προκειμένω από το γεγονός ότι επί του ανωτέρω ζητήματος, και ανεξάρτητα από την εν προκειμένω δεσμευτικότητα της σχετικής κρίσεως, διετύπωσαν όλως ειδική και, κατ' αρχήν, αιτιολογημένη κρίση τα επιληφθέντα του ζητήματος διαιτητικά όργανα, η κρίση δε αυτή είναι αντίθετη προς την αντίστοιχη εμμέσως γενόμενη δεκτή με την προσβαλλόμενη πράξη. Άλλωστε, ανεξαρτήτως και πάλι από την εν προκειμένω δεσμευτικότητα της συγκεκριμένης κρίσεως, αντίθετη κρίση διετύπωσε και το επιληφθέν του αυτού ζητήματος Ζ' Κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου [στην υπ' αριθ. 225/2003 πράξη του, με την οποία ελέγχθηκε η νομιμότητα της υπ' αριθ. 633/3.11.2003 συμβάσεως, με την οποία εκμισθώθηκε στην αιτούσα εταιρεία η επίμαχη έκταση των 85.195 τ.μ.], ενώ, έστω και παρεμπιπτόντως, και το Συμβούλιο της Επικράτειας [στην σκέψη 11 της υπ' αριθ. 2685/2010 αποφάσεώς του, η οποία έκρινε επί ζητήματος αφορώντος την νομιμότητα της υπ' αριθ. 130/30.9.2003 αποφάσεώς του Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.Τ.Α. Α.Ε. να εκμισθώσει στην αιτούσα εταιρεία την επίμαχη έκταση] διατύπωσε σχετική σκέψη του κατά τρόπο αντίθετο προς την ερμηνευτική εκδοχή που υιοθέτησε η Διοίκηση με τον προσβαλλόμενο ως άνω όρο. Με τα δεδομένα αυτά, ο όρος αυτός είναι, κατά τα

βασίμως προβαλλόμενα, ανεπαρκώς αιτιολογημένος και πρέπει να ακυρωθεί, κατά παραδοχή της κρινομένης αιτήσεως. Η δε υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στη Διοίκηση, προκειμένου να διατυπώσει βεβαία, σαφή και εξ υπαρχής αιτιολογημένη κρίση επί του ανωτέρω ζητήματος.

*Συναφής η απόφαση ΣτΕ 841/2018

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Π. Ευστρατίου

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή της από το Δικαστήριο.